

[Chr. Christiansen.]

fordi de i høj Grad rokker ved de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Westermann fremkom med.

Dernæst har jeg foretaget endnu en Undersøgelse for at se, hvordan Priserne staa, naar man sammenligner Opgivelserne i det konservative Blad „Frederikshavns Avis“ og Dansk Fiskeritidendes Statistik. Priserne er stadig for levende Rødspætter. I Ugen til den 26. September angives Prisen i „Frederikshavns Avis“ fra 88 Øre til 1 Kr. 80 Øre, hvorimod Prisen i Dansk Fiskeritidendes Statistik er opgivet til fra 22 Øre til 1 Kr. 70 Øre, der er altsaa ikke engang Overensstemmelse. I Ugen indtil den 20. November var Prisen efter „Frederikshavns Avis“ fra 1 Kr. 40 Øre til 1 Kr. 70 Øre, medens den efter Dansk Fiskeritidendes Statistik var fra 20 Øre op til 1 Kr. 80 Øre.

Jeg finder, at disse statistiske Oplysninger er overordentlig vanskelige, og det vilde derfor være meget ønskeligt set fra Fiskernes Side, om der kunde komme en lidt mere rationel Ordning paa hele dette Omraade. Jeg har spurgt hos Dansk Fiskeriforening, hvad det er for en Statistik, der offentliggøres her, og hertil svares der, at det er en, de faar tilsendt. Endvidere har jeg spurgt: Er Fiskerne med til at udarbejde denne Statistik? Nej, det er de ikke; saa vidt man ved i Dansk Fiskeriforening, udarbejdes denne Statistik af et københavnsk Udvalg, der har det fulde Ansvar for den; med andre Ord, Dansk Fiskeritidende fra lægger sig Ansvar for denne Statistik. Jeg vil udtale Ønsket om — det gælder ogsaa en Henvendelse til Dansk Fiskeriforening —, at dette Spørgsmaal bringes ind under mere planmæssige og systematiske Former og Rammer, jeg tror, det vilde baade hele denne Sag og give en langt bedre Belysning af dette noget vanskelige Spørgsmaal.

Med mine Udtalelser under Finanslovsforslagsdebatten har jeg ikke villet rejse nogen Strid over for Fiskehandlerne, det kan man heller ikke aflede af mine Udtalelser. Jeg nævnte blot nogle Tal, og jeg kan føje til, at selv om de Forhold, hvorunder jeg i Januar Maaned d. A. indsamlede mit Materiale, var ganske særlige paa Grund af Vinteren, har de senere Undersøgelser vist, at der er et meget stort Misforhold mellem de Priser, Fiskerne faar, og den Pris, Publikum maa betale; navnlig gælder det, naar Fisketilførselen er stor, saa faar Fiskerne en meget lav Betaling, men Publikum faar ikke til Gengæld en lavere Pris, og det er i Virkeligheden det

afgørende, ikke mindst naar det drejer sig om at faa et billigt Madkøb, et billigt Varekøb.

Naar vi rører ved et Spørgsmaal som det, her er Tale om, vil der altid være nogle, som synes, at man gør noget uberettiget. Jeg forstaaer særdeles vel, at der er adskillige Detailfiskehandlere, hvis Fortjeneste er rimelig, i mange Tilfælde saa ringe, at der næppe er større Anledning til at gøre Ophevelser derover, men til Gengæld tror jeg, der er visse andre, som udnytter gode Situationer, saaledes at Fiskerne desværre ikke faar nogen Fordel deraf.

Jeg har ikke ønsket at lade de Udtalelser staa, som det ærede Medlem Hr. Westermann har fremsat. Naar jeg ikke svarede under Finanslovsforslagsdebatten, var det, fordi Udtalelserne blev fremsat paa et saa sent Tidspunkt, at det ikke var muligt for mig at faa det nødvendige Materiale samlet. Dette er nu sket.

Med disse Ord vil jeg paa ny tillade mig at anbefale den foreliggende Konvention til Folketingets Vedtagelse.

Aksel Larsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Westermann kunde have klaret sig uden at skrue sig saa forfærdelig højt op og tale om Beskyldninger fra min Side mod hele Standen, hvorved det ærede Medlem var saa elskværdig at forstaa Standen af Detailfiskehandlere i København, som jeg overhovedet ikke har omtalt.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem oplyste, at han og jeg havde en Samtale om disse Ting, efter at Folketingsmødet var sluttet, og under denne Samtale sagde jeg, hvad det ærede Medlem oplyste her, at jeg var ikke helt sikker paa dette og havde derfor til Hensigt at skrive til en Forbindelse i Frederikshavn for at faa nærmere Oplysninger om disse Forhold. Det ærede Medlem ved altsaa i hvert Fald personlig, at jeg ikke havde til Hensigt at fremsætte urigtige Oplysninger.

Dernæst vil jeg fremhæve, at jeg i mange andre Forbindelser har paapeget, ogsaa i Spørgsmaalet angaaende Landbrugsprodukter og lignende, at Produkterne fordyres uforholdsmæssigt paa Vejen fra Producent og til Forbruger, og at det er til Skade for saavel Producent som Forbruger, hvorfor jeg mener, det maa være en Samfundsopgave at gribe ind, forkorte Vejen, sikre Producenterne højere Betaling og Forbrugerne billigere Priser. Det ærede Medlem er af den Mening, at beskæftiger man sig med den Slags, skader man de